

A Language At War

Av Jörgen Dahlqvist

TEXT – SCORE 17-01-2015

I. - - - - - **STARTING THE PRESENTATION** - - - - -

2

Jag börjar med det grundläggande.

Språkets ord benämner föremål.

Varje ord har en betydelse.

Vi förstår det så här:

Jag pekar på ett föremål.

Ni riktar er uppmärksamhet dit jag pekar.

Jag uttalar ett ord som är förknippat med föremålet.

Bord.

Lampa.

Penna.

Papper.

Stol.

Glas.

Och så vidare.

Detta skapar associationer hos er. En bild av tinget framträder i er själ när ni hör ordet nästa gång. Det har därmed uppstått en associativ förbindelse mellan er och tinget.

Bord.

Penna.

Lampa.

Papper.

Stol.

Glas.

Jag börjar med det grundläggande.

Människans största skuld är förvisso att hon låtit sig födas. Människan föder, som man säger, gränsle över graven.

Jag börjar med det grundläggande.

Det sjuder en geysir inom mig.

Detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

Detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

Detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

Jag börjar med det grundläggande.

Jag har tagit min tillflykt i underjorden. Nedgrävd. Avskuren. Inte avskuren från andra

människor. Men från allt annat.

Detta är min belägenhet. Detta mina förutsättningar.

Bord.

Lampa.

Penna.

Papper.

Stol.

Glas.

Världen så som vi känner den, såsom jag känner den, står inför moralisk bankrutt. Så jag har lämnat alla och har själv begett mig ner i underjorden. Och så sitter jag här, och så sitter jag här och så sitter jag här och, ja. Det viktigaste är kanske att jag håller mig undan. Att jag konstaterat att världen, så som vi känner den, står inför moralisk bankrutt och att jag därför valt att söka min tillflykt hit.

Tänkandet, det som jag utför här inne, måste vara av finaste kristall. Men denna kristall är ingen abstraktion, precis som tystnaden inte - utan nåt högst konkret. Kanske till och med det konkretaste. Det hårdaste. Som en diamant. Eller en kristall.

Men det betyder inte att jag inte längtar efter annat. Naturen.

Det går helt enkelt inte att göra några andra slutsatser av vad jag just sagt annat än vad jag just sagt. Mer om detta senare.

II. ----- **SHAPE UP!** -----

Jag börjar med det grundläggande. Jag fortsätter.

Om detta att jag säger dessa ord.

Bord.

Lampa.

Penna.

Papper.

Stol.

Glas.

Har någon betydelse, om det betyder något.

Så måste detta, att jag inte säger nånting också betyder något?

Då måste väl också tystnaden ha en speciell innebörd.

Table
Lamp
Kugelschreiber
Papper
Stuhl
Glas

Reading the words normal, follow Rafael, as a translation

Table
Lamp
Kugelschreiber
Papper
Stuhl
Glas

As before, but a little longer between the words

Jag fortsätter.

Antingen sitter man avskuren från världen
eller så gör man det inte.

Antingen sitter man i en skog, bland träd, bland träd
som bildar en skog, eller så gör man det inte.

Det är så mycket som sklijer mig från alla andra.

Om dom är en människa vad är då jag?

Naturen.

Jag fortsätter.

Antingen sitter man avskuren från världen eller så gör man det inte.

Antingen sitter man i en skog och så vidare och så vidare träd som bildar en skog eller så gör
man det inte. Naturen.

I b. Hur jag vet det? Hur har information om att så är fallet nått mig? Ja, det är en sak för sig.
Det är en sak för sig, för mig, det är. Det är en sak för mig. För vad är den informationen
egentligen eller är den informationen eller har jag bara fått den information om att jag har fått
den informationen. Inte vet jag. Ingen jävla aning egentligen.

(lång tystnad)

Vad betyder denna tystnad?

Är det kanske inte bara vilseledande? Genom sättet jag säger det på?

Är detta inte bara vilseledande menar jag.

Mitt öga ger mig information om att här står en stol.

Mitt öga säger mig, så att säga, att här finns:

Tab l l e

Lmp pm

Kug g lsschrber

Pappii i i ii i

Stuuuhl

Gla a aa a s s s

*Slower,
words
start to
get
distorted
... softer,
Start
fading
out*

*Fades Out
Into Silence*

- - -
Silent!
- - -

*Continues,
Glottal W*

-
-
-
-
-

Sfs:
210
211
212
213
214
215

Bord.
 Lampa.
 Penna.
 Papper.
 Stol.
 Glas.

Table
Lamp
Kugelschreiber
Stuuhl
Papi piii
Glas a s a a
A S s pp

Into normal reading again, when Rafael says the words, After a few words, into Glottal Whistle / Silent Screams

STOP!

Det är samma sak med tystnaden.
 Att tystnaden finns. Det finns också. Även om det inte, så att säga, är samma sak. Men det är det. Samma sak.

SF220

Problemet är bara detta.
 Skriket. Tystnaden.
 Som man kanske inte kan kalla en BESKRIVNING av

SF230

ett själstillstånd, eftersom det är primitivare än en beskrivning till sin själva natur, är likväl en en beskrivning av själslivet. Samma sak med tystnaden. Samma sak med tystnaden. Tystnaden kan också vara ett skrik, eller samma sak ett skrik, en beskrivning av ett själstillstånd.

III. ----- DEFENDING HIMSELF -----

Jag fortsätter.
 Jag läser böcker. Bertrand Russell. Och så en konstpaus.

Nej, jag skämtade.
 Jag läser Dostojevskij, Jag läser Strindberg, jag läser Kafka.

Och ni tänker kanske att det säger nånting om mig.
 Om mitt öde. Eller vad man ska kalla det i brist på bättre beskrivningar. Denna tystnad. Om mitt val att lämna allt, lämna allt och ta min tillflykt hit. Men det säger ingenting, för ni kan se ut genom fönstret och se en man som går på ett konstigt vis, utan att veta att det är storm utanför.

Jag kan lika gärna läsa andra författare.

SF310

Table
Lamp
Kugelschreiber
Papper
Stuhl
Glas
Karte
Karte
Karte
Karte

A similar process as in part II, first two times normal, but a little faster. Third time start stuttering, go into different variations on the words

⋮

Det gör jag också. Sylvia Plath. Virginia Wolf. Säger det mer eller mindre om mig som person? På ett plan mer eftersom det säger nåt om mitt val av kön på författarna, att jag föredrar både manliga och kvinnliga författare, men på alla andra sätt mindre.

*Repeating
Karte :
variations*

III b. - - - **THE MAP, RECONSTRUCTION** - - - - -

Kartan ritas. Kartan ritas, nu ritar kartan, den börjar här. Aspekterna. Aspekterna kartan. Den ritas, och vi är aspekterna av den kartan.

Aspekter. Aspekter på det nyss sagda, på språket, på det som precis nu som framförts.

*Continue repeating
all the words, same
energy level as 2.*

SF320

Bord.

Lampa.

Penna.

Papper.

Stol.

Glas

-
-
*Fades out, start
listening to the
improvised
association.
Gradually starts
intervening....*

En väg. En väg och en. Väg. Ja, eller en väg. Det spelar ingen roll egentligen.

Det viktigaste är att det är en väg. Och att det är en väg och att det är träd.

Träd. Almar. Alm. Ar... .. [improvised association part]

... .. Träd. Almar. Alm. Ar. Stavelser. Jag pekar på detta, på detta ord. Alm.

Och ni associerar till ordet. I era själar. I era själar får ni en association till ljuden som jag precis sa, säger. Alm. Alm. Bok. Stol. Länsstol. Ja, dom orden jag säger. Stavelserna.

SF330

Det är fakta. Det är fakta. Jag skulle aldrig ljuga. Eller också inte. Inte om det.

STOP!

Aldrig så länge som. Ja, ni vet.

Det minns jag att jag sa. Det ordet. Länsstol. Stol. Lampa. Det är jag säker på, även om jag inte hittar nåt skrivet om det. Men bara för att det inte är nedskrivet betyder det inte att det inte har hänt. Här gäller inte den dubbla negationen. Det är som det låter. Det låter som det är. Härledningen sker i dubbla led. Allt är logik. Liksom lagen. Det följer sin egen konsekvens.

Det finns inget jag kan göra åt det. Det är som man säger konstpaus.

IV. - - - - THE INNER VOICE APPEARS PHYSICALLY AND SPEAKS - - -

1

Cigarett

*Angela
silent*

2

Du får se upp med dom ord du använder.

1

Hetta

2

Dina anletsdrag tenderar att formas efter just dom orden.

1

Rum

2

Det här är dom ord jag säger använder.

1

Kropp.

2

Lovade oförstörd skymning

1

Svett. Svett.

2

Total tystnad och en fantastisk stjärnhimmel.

1

Hud. Hud, hund. Hund, hund.

2

Sådärja. Anletsdragen är formade. Dom är nu, som man säger, som skulle säga. Formade.

1

Kropp svett, strand, kroppar, nakna kroppar, nakna kroppar svett

2

Oeidipala.

1

Hund, hud, dumma vitsar och skrattet skrattet skrattet, det banala.

SF410

2

Oeidipala. Oeidipala. Oeidipala. Oeidipala. Oeidipala. Oeidipala. Oeidipala.

*Angela enters.
Fades in, very
slow*

Och där går jag.

Till i den storslagna naturen.

Genom högresta träd. Träden liknar en skog. Jag går in där. I det som liknar en skog.

Bilden av en skog. Som kanske är en skog också. Ingen ropar. Inte jag heller. Trots att jag försöker. Det är helt tyst. Bara mina steg mot.

Ssssiilence
Sss ss
Walt (fry)

SF420

EAsounds: Attack / Sudden change in video, room

Det här är världens gräns. Kartan slutar här. Kartan börjar där och slutar här. Allt inneslutet i sig självt. I sin egen beskrivning, i sig själv. I fakta om sig sig själv.

K k kka a karrte
Karte

*CUT! Angela stops, a strong light is suddenly turned
on on him, almost like a trial*

V. ----- SPEECH OF DEFENSE -----

Jag är den jag är.

1

Den jag var.

2

Jag är ingen annan än mig själv. Jag är jag. Den jag är. Jag gör så gott jag kan. Det gör jag. Så gott jag kan. Jag har inte ingått i några löften. Det finns inga löften som binder mig vid enstaka ord eller. Eller ord eller meningar, särskilda meningar som skulle få mig att. Det är

bara den jag är. Det är min natur.

1

Den jag är.

2

Jag har mina bevekelsegrunder. Det har jag. Mina avsikter är mina. Och dom har sina särskilda skäl. Jag är inte elak. Jag vill gott. Jag är inte elak. Det är jag inte. Hur skulle jag kunna veta? Jag kan inte se in i andra. Jag kan inte tränga in i själen på en annan människa, en som sitter mitt emot mig eller som ligger nära. Jag kan bara inte. Det är en omöjlighet. Då vore jag gud. Jag är inte gud. Jag är inte gud och jag är inte elak. Det är jag inte. Det är fakta. Det är fakta att förhålla sig till.

1

Eller kring.

2

Språket är bara inte tillräckligt, det har inte. Det går bara inte veta. Vad andra tänker. Eller vad andra tänker eller vad dom tänker eller vad dom försöker säga men inte kan säga eller får säga. Jag kan bara veta fakta. Det som sägs. Som att jag inte är gud.

1

Det sa jag nyss. Därför kan jag veta det. Andra kanske är gud eller tror att dom är gud men inte jag. Det sa jag nyss.

Högt. För mig själv. Sen skrev jag det för att understryka vikten av verifierbar fakta. Nu står det svart på vitt på det här papperet: jag är inte gud. Att jag inte tror det, oavsett vad andra tror om mig så tror jag inte själv det.

1

På det.

2

Att jag är det.

1

Om det.

2

SF
520

Det står skrivet, och är därför fakta. Det är det enda jag kan veta. Inget annat. Skulle jag kunna veta mer skulle jag också kunna göra andra saker. Agera på andra sätt. Jag har bara inte all fakta. Det gör mig inte elak. Det kan inte fungera på det viset. Att det skulle göra mig till en annan människa. Jag vet vem jag är. Jag struntar väl i vad andra tycker om mig. Jag vet vem jag är. Jag VET vem jag är. Det vet jag. Och jag vet att jag aldrig. Att jag inte är elak att jag aldrig. Det skulle jag aldrig göra. Det vet jag. För det vet jag för jag vet det.

*Enters
gradually,
blends with the
electronics*

Sssss
Sssscw
Ssscwe
Sscwein
Schmutz
Schwein
Stiefel

V b. - - - - - **-DOUBTS-** - - - - -

Vad är det för människa som väljer att leva ensam? Att leva ensam som en gris i sin egen ensamhet. Det finns ingen som tvingar en människa till det. Att leva som en gris. Att vara en gris att leva som en gris med sig själv i sin egen ensamhet. Vi är väl alla ensamma men varför måste man leva som en gris i den ensamheten?

*Repeat and vary
Schwein when 2.
Talks about
GRIS*

Det bekymrar mig, det där livet, det där, grisen, att vi lever som grisar, jag. Den här smutsen hettan. Det bekymrar mig.

V c. - - - - - **-NATURE IS UTOPIA-** - - - - -

Alla dessa ramsor: Jag saknar naturen och den rena luften. Där är vi vana vid att folk känner varandra. Dom går ut framför huset. Dom hälsar på varandra. Här, i en stad hälsar folk inte ens på varandra. Det är bara tomma gester. Inget innehåll, denna svinstia, att leva som en gris i sin egen ensamhet. Det är vackra omgivningar, men när man måste arbeta på åkern ser man det inte. Så fortsätter ramsan: men för inte så länge sedan kom en vän på besök hit på besök och klagade över att han hade svårt att andas hemma, vilket han aldrig hade så länge han bodde här. Jag sa det till honom. Jag sa att han skulle råka illa utom han inte ändrade på sitt sätt att leva. Om han framhärdate i att leva ensam. Som en gris.

Att han framhärdat att leva sin smuts. Att han vägrar erkänna att han i grund och botten trots allt är en människa eller kanske en hund. Inte en gris, utan en människa. Eller en hund. Det är kanske samma sak. Men en gris?

Ulme
Bäume
Luft
Hund
Grenze
Karte
Anonymitet der
Grosstadt
Glas
Stuhl
Kugelschreiber
Atmen
Lamp
Table - - - - -

*Gradually the
words becaome
softer,
Still distorted,
red slow*

-
-
- *fades out*

Stops!

SF610

Men jag vet inte var länsstolens karta slutar, vad som är början och slutet på en länsstol, dom lagar som innefattar själva stolen. Den har sina egna lagar på samma sätt som jag har mina egna lagar.

VI. - - - - UNTITLED, A MONOLOG OF THE INNER VOICE - - - - -

1

Kartan slutar här börjar här är världens gräns som man säger som man sa man kan gå i alla möjliga riktningar och några kan inte längre komma tillbaka som för det första är världen allt som är fallet och för det andra om man det andra att det är det som är fallet det vill säga som man säger fakta är själva EXISTENSEN av sakförhållandet och fakta det som är fallet och för det tredje och det tredje föregås av anmärkningar om avbildandet av fakta själva avbildandet av fakta säger att en logisk bild av fakta är en tanke och så är det också och det fjärde säger att en tanke är en sats med en mening för subjektet om man nu kan tala om ett sådant och det kan man är inte världen som säger utan världens gräns som är världen som är den gräns som är världens gräns som man säger och det femte säger att satser är sanningsfunktioner och elementarsatser som sanningsfunktioner av sig själva och den sjätte satsen säger anger vad som påstås vara satsens allmänna form via förekomsten av en operatör som skapar sanningsfunktioner av andra satser och det sjunde slutligen säger efter några anmärkningar om döden och döden och livet och döden och om omöjligheten av etiska och estetiska satser.

*Angela
silent*

VI b. - - - - -TRYING TO SAVE THE SITUATION - - - - -

2

Fan vad varmt det är. Det är otroligt varmt, är det inte det? Och det finns ju inga fönster i det här rummet. Och svetten som tränger ut genom huden. Kan man säga att huden är min lag?

1

Jag är lagen. Jag är törstig.

2

Kan man säga att hunden är min lag? Nej, det kan man inte. Jag är väl ingen gris.

Det handlar om klarhet. Transparens, klarhet. Att påstå att någon har existerat hela sitt liv är

*Angela enters,
soft
Cresc gestures
ppp<p*

ppp<mp

pp<mf

p<f

SF620

klarare än att säga att samma person har existerat dom sista fem minuterna. För på det senare påståendet skulle jag fråga: Vem påstår det? Och på vilka grunder? På det första påståendet känner vi vem som står bakom såna påståenden. På det andra påståendet är det motsatsen. Det kräver frågor svar, förklaringar. Språket.

Frågor svar språket.

Jag registrerar fakta. Yta är fakta. Allt annat bara gissning.

Det finns flera möjliga förklaringar men bara en korrekt beskrivning. Alla dessa beskrivningar omsluts av den verkliga. Av ramen av fakta.

Till exempel: yta; solen skiner; det är varmt; barn leker utanför. Så skulle det kunna vara. Så skulle det kunna vara. Det är det också.

Jag kan bara veta fakta. Jag kan bara registrera fakta.

Jag tror på det perfekta. Jag tror inte på den moraliska bankrutten, på att det. Eller jag tror på den moraliska bankrutten, på att den finns och att jag inte tror på den, och därför har lämnat denna världen och numera endast kommunicerar via, genom.

1

Som en gris.

2

Men jag är ingen gris, vill inte vara en gris och leva i den här ensamheten hettan i min egen smuts.

1

Men det är du.

2

Och svetten som tränger igenom huden.

1

Stanken.

2

Jag fortsätter.

*Shorter,
stronger
gestures!*

Det här är världens gräns. Kartan slutar här.

1

Kartan börjar här.

2

Jag fortsätter.

Kartan börjar här.

SF630

1

Kartan slutar här.

2

Det finns flera möjliga förklaringar men bara en korrekt beskrivning.

1

Det finns bara en möjlig förklaringar men flera korrekta beskrivningar.

2

Alla dessa beskrivningar omsluts av den verkliga. Av ramen av fakta.

1

Kartan börjar här.

2

Det här är världens gräns. Kartan slutar här. Kartan börjar här.

1

Kartan slutar här.

2

Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag fortsätter. Jag har ingen fantasi

1

Inte jag heller

STOP!

Sigh,

2

Fantasin har lämnat mig.

1

jag är lagen.

2

SF640

Jag kan bara förstå det jag ser, det jag känner, det jag förstår. Jag kan inte förstå det jag inte förstår. Att kräva det av mig vore. Jag har ingen fantasi. Jag har varit tyst så länge att jag inte ens vet om jag själv talar samma språk.

Continues

...

1

Men det gör jag talar samma språk.

2

Är det inte varmare idag? Luften här inne går knappt andas. Jag svettas vid minsta ansträngning. Här finns inga fönster. Mina stövlar säger tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp när jag går i den våta sanden. Naturen. Skogen.

SF650

*tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp*

VII. - - - - - ERUPTION OF THE INNER VOICE - - - - -

2

Men du sitter ju här.

1

Men jag sitter ju här.

Eller gör jag inte det. Sitter jag inte här? Sitter jag inte här? Eller gör jag inte det? Eller gör jag inte det?

1

SF720

Men du sitter ju här. Och du sitter ju här solitud den här och du sitter ju här svetten och du sitter ju här svetten grisen och du sitter ju för i helvete där här och du menar ju helt olika saker med ord du säger använder för eller vad man ska kalla dem i brist på andra är ju och i den meningen privata precis som och någon har ristat ord i träet nakna kroppar könsorgan och dessa logiska egennamn är uttryck för som har garanterad referens i föremål som motsvarar ett

uttryck som begreppet häst såhar man på grund av uttryckets natur refererat till ett föremål med det paradoxala resultatet att begreppet häst är ett föremål och inte ett begrepp hur man nu än anser att paradoxen ska lösas är det klart att den uppstår genom att man behandlar termerna föremål och begrepp som vilka termer som helst medan dom i själva verket är har den speciella rollen att särskilja dom olika kategorier av ting som förutsätts närman ger mening åt en preposition eller ett leende bara ett leende och när någon försöker säga ett namn och uttalar det på ett sätt som får det att betyda något annat så betyder det något annat som att förtingligas som att heta Maj eller Liv eller Tor nej inte Tor men allt det andra det förtingligade som ett bord eller ett stol eller den här stanken som stinker som en stank som stinker ned hela och språket är inte yttrande det är en fråga eller det är en fråga som är förklädd till ett yttrande eller det är en gräns som som rusar mot och som rusar mot ambition att och språket är ett svar som betyder nåt annat än vad det låter och har bara ett språk och det är det vanliga språket som är vanligt som är det vanliga för språket behöver inte uppfinna ett nytt språk som att uppfinna en ny läsk som egentligen för söt men dricker ändå till smaken alltså till smaken inte till utseendet utseendet är det inget fel på däremot smaken det känns som det enda hederliga. Att dricka. Fiskens ögon ser snälla ut. Dom berättar små historier. Vitsar. Kan inte låta bli att skratta. Sedan är tvungen att sluta. Det låter överdrivet. Skrattet. Så jag slutar.

SF730

VIII. - - - - STARTING ALL OVER AGAIN, EXPLAINING THE SILENCE - -

-

2

Jag börjar med det grundläggande.

Jag pekar på ett föremål och ni associerar och ni. Inte vet jag.

Bord.

Lampa.

Penna.

Jag försöker säga det här skriket tystnaden. Säga det som finns här, språket.

För detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

För detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

För detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

För detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

För detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

För detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

Moral Stiefel Schmutz

SF810

SF820

*Silent
Scream*

-
-
-
-
*into
laughter*

Eller.

Detta är vad som kan sägas. Denna tystnad.

Vad jag kan säga. Denna tystnad.

Jag önskar jag kunde skratta mer. Inte bara här. Här inne menar jag. Eller här inne, inuti mig. Utan överallt. Överallt. Även utanför mig själv. I samklang med mig själv, skrattet. Jag vill inte att det ska fastna.

SF835

För jag tror på det perfekta. Annars ingenting. Annars ingenting. Utom tystnad. För allt annat än det perfekta är tystnad. Det jag inte kan säga. Det är tystnad. Det finns inte, inte i språket eller någon annanstans, det är tystnad. Det perfekta eller ingenting. Eller ingenting. Eller ingenting, eller ingenting, eller det jag.

Eller jag kan inte säga språket. Det jag har här inne. Eller ingenting, det jag har här inne. Det som inte kan sägas, denna tystnad här inne som inte kan sägas, som inte kan sägas, som inte kan för språket finns inte för att säga det som finns här inne. Därför denna tystnad. Därför säger jag ingenting om det som inte kan sägas något om, som finns här inne utanför språket som bara är tystnad, fast inte här inne.

Moral
Welt
Stiefel

*Silent
Scream*

Stuhl
Stuhl
S stu uhh l l
L L St
St tuh uhl
Stuhl

-
*into
laughter,
but it's
difficult to
laugh...*

VIII b. - - -

SF
830

Vem tänker en länsstol? Eller var tänker en länsstol? I sina delar. I sig själv. Utanför sig själv. Hur ska vi kunna förstå stolen? Det kan vi inte, även om vi kunde tala dess språk. Stolen lämnas i fred i sin tystnad, ingen frågar vad den eller den tänker, stolen. Den får tänka fritt själv. Utan att någon, i sin egen tystnad. Det där skriket, i sin egen tystnad.

*Silent
laughter...*

Samma sak med bord.

Lampa.

Alla får tänka sig själva. Alla, men inte jag, av mig avkrävs det, det här tänkandet, kristallen, det hårda, att jag ska peka på ett föremål och sedan. Sedan jag vet inte, jag förstår inte dom här kraven. Som ställs på mig.

Allt sker i det fördolda. Även kropparna. Deras nakenhet. Den måste skylas, skammen. Jag önskar att jag inte längre behövde kläder. Att vi kunde gå omkring som gud skapade oss. Att vi kunde se varandra som vi är.

Stuhl
S stu hh st
s
Ssss s s s
Sssssss

SSSSSS

Into a fly...

SF
840

1: Som vi var.

2 Som dom vi ska bli. Bli transparenta för varandra. Jag tycker inte om flugor. Vem gör det? Gud kanske. Dom är som Gud skapade dom. Även om dom inte går. Flyger. Precis som sitt namn.

Vi måste vara verkliga. Jag måste vara det.

Jag försöker vara det. Vara verklig. Transparent. Inte som en gris, eller en gris eller en hund. Utan så verklig som jag kan vara.

1

Det här rummet är inte längre. Det är bara handling nu, inte längre tid och plats.

2

Döden är transparent och verklig och jag vill vara som honom. Döden. Verklig.

1

Faktas logiska bild åt tanken. Vi sitter alla tysta och låter oss sakta föras djupare in förundras.

2

Nej, stiltje. Inga vågor. Inga medium att fortplanta sig i. Skrattet fastnar inte. Det klingar som en bäck, som en klar kall bäck.

Fade Out

SF
850

Ha ha ha ha ha.

Och då menar jag mitt eget. Inte stolens. Skratt. Eller stolens eller något annat, utan mitt. Mitt sjäsliv, hur man nu skulle beskriva det. Om man nu kunde beskriva det annat än med den där tystnaden skriket.

IX. - - - - - LOOKING FOR THE NEW VIEWS OF LIFE - - - - -

Jag börjar med det grundläggande.

SF910

En vägg. En väg. En stol. Almar. Lagen. Den logiska lagen.

Med logiska lagar menar jag jag inte psykologiska lagar. Inte psykologiska lagar eller psykologiska. Eller psykologiska lagar utan logikens lagar. Sanningen själv, inte något någon håller för sanningen utan sanningen själv. Själva sanningen. Om det är sant att jag säger detta idag, på precis den här platsen, medan jag står här och talar, och medan vinden ylar utanför, då är detta sant även om människor senare skulle hålla det för osant. Och om det förhållandet att något är sant oberoende av om någon erkänner detta, då är sanningens lagar inte psykologiska lagar utan gränsstenar som placeras på evighetens mark. Vårt tänkande kan förvisso dränka dom men aldrig flytta dom.

*Stutter part...
.....
starting with very short sounds: on-off... the sentences become longer and longer (in English)*

|
|
|
|
|

The logical, logic, seems to me therefore eternal and independent of empirical knowledge. The empirical knowledge, knowing, what I have in here, there is silence, but only apparent silence. What I know from experience, that I have lived, as we learn from the experience. Life. Life. Life turmoil wind outside the window, the wind, fight. It is not the truth itself. The truth itself is beyond this, regardless of life itself, or life itself, or the lived experience of this silence that I have within me, which is only apparent, that can not be said and that is why silence is beyond this, as a perfectly rounded gem. Schrei!

Det logiska, logiken, förefaller mig sålunda evig och oberoende av den empiriska kunskapen. Den empiriska kunskapen, levandet, det jag har här inne, det som är tystnad, men endast skenbar tystnad. Det jag vet av erfarenhet, det jag har levt, som vi lär av erfarenheten. Livet. Livet. Livet tumultet vinden utanför fönstret, vinden, kampen. Det är inte sanningen själv. Sanningen själv är det bortom detta, oberoende av livet självt, eller livet själv eller den levda erfarenheten av denna tystnad som jag har inom mig, som endast är skenbar, som inte kan sägas och därför är tystnad, är bortom detta, som en perfekt avrundad pärla. Skriket.

X. - - - - - *RECOGNIZING THE INNER LIFE, NATURE* - - - - -

1
Naturen har också en lag: naturlagen.

STOP!

SF1010

2
Och jag längtar till den storslagna naturen. Tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp tjipp säger stöveln.

tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
tjipp tjipp
-
-
Ulme
M m L L
Bäume e
M m e

1
Det är endast natur. Du är omgiven av det normerande. Lagen. Naturen.

2
Jag längtar till skogen, till skogen träden och att gå omkring i skogen och bara andas in luften. Naken. Som gud skapade mig. Avskild, avskild från alla i total ensamhet under i den storslagna naturen. Denna längtan. Denna, vad ska man kalla den, hur beskriver man denna längtan, på vad ska jag peka för att någon ska förstå den här längtan, så att stolen, i allt sitt ensamma tänkande, ska förstå att jag längtar, även jag längtar. Till en annan avskildhet, en renare. Så att länsstolen, innesluten i sin lag, förstår mig, min längtan.

För djupt inne i mig, i djupet av mig, inne i mig, djupt här inne, i denna tystnad, så sjuder det som en geysers. Tystnaden. Och jag hoppas att det äntligen får bli en eruption, en gång för alla. En gång för alla bli en annan människa. Det absolut viktigaste är att jag kommer till nån sorts klarhet med mig själv. För den här geysern, denna, denna tystnad som jag har inne i mig, den som inte kan sägas, det är det absolut viktigaste. att jag kommer till nån sorts klarhet med mig själv, men det här.

Jag längtar till den storslagna naturen. Kartan. Naturen som är en bild på kartan, som är avbildad på kartan. Det är mörkt. Mörkt och hett. Hettan. Här inne. Värmen här inne. Jag hatar allt annat än dagsljus.

Ensamheten.

1

Gris.!

STOP!

2

Jag prostituerar mitt själsliv genom att prata med intellektuella människor, jag, genom att prata, språket, detta språket, jag kommer att bli och jag kommer att bevara mig själv från galenskap, denna geysers som jag har inne i mig, tystnaden. Skriket.

Jag måste härifrån, detta prostitution av själslivet.

Naturen. Det grundläggande. Som en stol. Eller en lampa.

1

Jag har bestämt mig för att stanna ytterligare ett tag.

XI. - - - - - THE GEYSER - - - - -

2

Jag fortsätter.

SF1110

Människans största skuld förvisso är att hon låtit sig födas. **X**

SF1110

Människans största skuld förvisso är att hon låtit sig födas.

Ja ja,
Jaa jaaaa

Ja ja,
Jaa jaaaa

Ja ja,
Jaa jaaaa

Därför denna tystnad. Att hon låtit sig födas denna tystnad.

SF1120 Att hon låtit sig denna skuld denna tystnad. X

Att hon denna skuld denna skuld låtit sig födas.

Födas hon denna tystnad därför. Därför denna tystnad. Därför detta språk som inte kan framsägas, som är stumt och som jag har inne i mig denna geysers, denna tystnad.

SF1130 Som en stumhet som jag bär inom mig, som jag känner men som jag inte kan framsäga för det finns inget språk som kan beskriva det språk som är tystnad inne i mig, som en geysers som

SF1140 snart kommer eruption och den skuld som innefattar födseln, att vi låtit oss födas. X

Och älskas.

Och att älska.

1

Jag söker en punkt bortom språket.

2

Jag måste förstå eller dö. Så enkelt är det.

1

(samtidigt) En punkt bortom språket. Jag förstår att det måste finnas en sådan punkt. Livet består inte bara av fakta. Eller av sexualitet. Eller av transparens. Eller av livet är också mer. Livet måste vara mer. Du ger vika. Det är en brist hos dig, ett moraliskt lyte. Precis som stanken. Du kollapsar för tryck. Stanken är dock inte min. Jag är luktlös. Som en gas. Jag har bestämt mig för att stanna. Jag kommer att stanna. Oavsett vad det kommer att kosta. Låt skuggan spela över kroppen, skydda, skydda. Skyddet finns i mörkret. I det spelande, i det som döljs för blicken. Eftersom smärtan finns där finns den också inte där. Smärtan hittar sin negation i frånvaron av ljus. Katedralens funktion. Där finns hemmet bortom lagen. I den skyddande mörkret. Det som transcenderar livet. Som lyfter sig ovan livet och endast är liv.

2

(samtidigt) Jag sökte mig hit för att.

Till den här platsen. För att jag vet inte.

För att jag vet inte.

Table
Cigarette
Heat
Paper
Bodies
Hund
Sweat
Silence
Pig
Tyst
Gris
Silence
Tyst
Moral
Hund
Tyst
Cigarette
Tyst

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

Så enkelt är det.

*Fades out,
Talking softer,
whispers*

Tystnad tystnad tystnad tystnad tystnad tystnad tystnad tystnad tystnad
tystnad tystnad tystnad snälla tystna, snälla tystna detta eviga obönhörliga
denna geysers inne i mig, som aldrig låter sig, tystnad, som oupphörligen, hela
tiden bara pågående inne i mig, som pågår där inne, här inne. Här. Inne i
mig, tyst, och som rannsaking inne som jag jag tvingar mig och som jag,
tystnad, härifrån, till den storslagna naturen, tystnad, långt bort i från all
denna, denna skuld, tyst, som låter mig, tyst, som ska bevara mig från att,
tyst, och som jag måste kan, själslivet, som jag, som är den här tystnaden,
tyst, som oupphörligen, som oupphörligen, pågår själslivet, tyst, dess dess dess tystnad, tyst,
som jag här inne, inne i mig, tystnad, inne i bröstkorgen, djupt här inne, här och som inte går
att.

Tyst
Tyssst
sssst
tyst
silence
tyst
schweigen
tyst

*Fade out
into silence*

Jag vet inte. Det är det som är problemet.

Och jag vill förstå.

**SF
1210**

XII. - - - - - **REGRESSION, THE CHILD** - - - - -SF
1230

Överhuvudtaget är det tyst. Jag lever i tystnaden. Ljudet är mekaniska vågor som utbreder sig i något fysiskt medium; i fasta kroppar, vätskor och gaser är dessa vågor longitudinella, det vill säga dom. Jag vet inte. Men här finns bara tystnad. Tystnad och hetta. Och mörker. Eller mörker. Eller mörker eller vad det är. Mörker.

Och naturen saknar innehåll här inne. Den är bara rörelse.

Språket är gränserna för mitt sätt att förstå. Detta är vad jag förstår. Detta är gränsen, jag är gränsen för min egen förståelse, språket är det. Jag ser hunden och jag är på vägen, vi står där på vägen och vi är samma och jag är hunden. Jag är hundens blick och i hundens blick finns jag.

Och längre bort, i hundens blick. Om jag kunde förstå vad jag ser: Jag ser leenden. Leenden och uniformerade män. Alla ler. Det måste betyda att dom som ler är lyckliga. Dom är naturliga. Jag leker med barnen. Kastar till dom små mynt. Dom blir glada. Jag dricker te med mödrarna. Bjuder dom unga kvinnorna på cigaretter. Dom röker ivrigt. Nästan aggressivt. Dom försöker säga mig saker på ett språk jag inte känner till.

1

Vad betyder då språket?

2

Vad betyder då orden alla säger?

1

Talar vi ens samma språk?

2

SF1240

Det får jag aldrig veta. Språket är heligt. Eller heligt. Eller heligt eller i alla fall något som. Jag har varit tyst så länge att jag inte ens vet om jag själv talar samma språk.

1

Dom är ju tysta.

*A Musical
Box starts
playing,
after a
while start
:Humming,
singing, a
kind of
children
song*

|
|
|
|
|
|
|

|
|
|
|
|
|
|

2

Jag förstår inte den här hettan. Här inne. Finns det överhuvudtaget nån som förstår den? Gud kanske.

Finns Gud?

Fades out.....

SF1250

2

Jag är en stor lögnare, jag har bara gjort dåliga saker mot människor i min närhet och jag ber om förlåtelse.

Nej. Jag är ingen lögnare. Hur skulle jag kunna vara det? Jag kan inte ljuga. Jag är brutal sanning.

Lagen.

XIII. - - - - - *ACCEPTENCE* - - - - -

1

Jag är lagen, jag är lagens intention, den bor i mig.

2

Lagen. Lagen. Lagen.

1

Lagen ljuger inte.

2

Inte jag heller. Jag ber inte längre om förlåtelse.. Jag tror på det transparenta. Jag behöver inte skämmas för det, den frånvaron om förlåtelse. Jag lever livet. Som man säger jag lever livet. Jag lever mitt liv fullt ut. Ber aldrig om förlåtelse. Eller nåt. Jag suger mårngen ur livet. Som man säger. Som man säger. Carpe Diem. Carpe. DIEM. SOM MAN SÄGER. Carpe diem. Mårngen. Mårngen. Jag har inget att skämmas för. Jag skäms inte för min kropp eller hur jag lever mitt liv. Min kropp är min, som Gud skapade den. Varför skulle jag göra det? Jag provoceras inte av andra människor som lever sina liv. Eller inte ber om förlåtelse för sina handlingar. Jag provoceras av det här hemlighetsmakeriet. Att nån inte vågar stå för sina handlingar.

SF1310

1

Att du inte vågar stå för dina handlingar till exempel.

2

Det provocerar mig.

1

Ditt handlande.

2

Hennes handlande, inte henne som person. Det får man skilja på. Person och sak. Det är två olika saker. Att hon luktar illa är inte ett moraliskt lyte. Det är en egenskap. Det går tvätta bort. Eller dölja. Eller dölja med deodorant. Hon behöver inte leva i smuts.

1

Det har han själv valt. Det har inte tvingats på honom. Det finns ingenting i lagen som säger att han inte längre behöver se på sig själv som en människa. Att han inte längre behöver tänka på hygien, hälsa och ekonomi. Det är hans val. Det är hans val. Det är hans val. Det är hans val. Det är hans val. Han har själv gjort dom valen och skulle jag kunna hjälpa honom på nåt vis skulle jag göra det. Men det är hans val. Jag kan inte.

2

Jag kan inte jag vill inte.

1

Inte när han inte vill ha min hjälp.

2

Jag har erbjudit min hjälp till honom.

1

Jag har.

2

Jag sa åt honom att inte supa längre, eller vad hon nu.

1

Att inte smyga med det längre.

SF1320

2

Precis som jag.

1

Vara transparent.

2

Att inte onanera.

1

Att träffa någon.

2

Vem som helst.

1

Gifta sig.

2

Han behöver inte vara ensam.

1

Varför vill han leva ensam?

2

Som en gris?

1

Det är så mycket som sklijer oss åt.

SF1330

2

Om hon är en människa vad är då jag?

1

Vad är då jag?

2

Bord lampa en jävla länstol, eller reglerna för en jävla länsstol, till skillnad från en länsstol då.

1

Jag är lagen, smärtan. Allt är banalt, allt är bara svärmar av ord på ett papper. Som flugor som svärmar kring ett kadaver. Stanken. Allt som ska sägas. Eller skrivas. Det finns inget sätt att skriva sig ned till stoftet. Bara leva det. Bara leva sig ned till kärnan, döden. Askan är bara aska.

XIV. - - - - - THE SPEECH - - - - -

2

En sats kan omöjligen påstå om sig att den är sann.

Den lyckliges värld är inte detsamma som den lyckliges.

Jag känner mig ensam i världen. Kartan börjar slutar här. Kartan börjar slutar och jag skriker min tystnad och en sats kan inte säga sig själv beskriva sig själv.

Om man inte har kontakter med varken människor eller gud då är man ensam. Och jag tror inte på gud. Eller jag tror att gud är död. Precis som flugorna dör, som dom heter som dom heter som dom gör, handlingen som dom gör.

Orsakerna till mina problem finns hos mig själv och dom bär jag oundvikligen med mig. Och det är ju det som är problemet om det är nån som frågar mig, om det är bara är nån skulle fråga mig, skulle jag säga som det var. Att problemen som jag bär på bär jag på, dom finns i mig och därför finns dom i mig.

Jag önskar att jag kunde känna igen den äkta blicken av kärlek och kunna skilja den från den förställda. Men jag kan inte. Även om jag säkert skulle kunna beskriva skillnaden. Men vad är en blick? Hur lär sig människan att få en blick för något?

En hund kan ju inte hyckla med sin blick, men han kan ju heller inte vara uppriktig. Är jag då den där hunden? Jag vet inte. Jag vet inte.

Jag vet bara hur man uttalar ord. Hur man uttalar orden och sedan pekar på dom. Och sedan kan jag inte göra så mycket mer. Jag ser det jag ser, jag ser, jag ser dessa ting.

Bord.

Lampa.

Penna.

Papper.

Stol.

Glas.

Jag ser dom, och framsäger sedan ljud för att beskriva dom. Men hur lär jag mig att se med den äkta blicken av kärlek. Det vet jag inte. Hur beskriver jag det, den här geysern tystnaden skriket.

Jag kan bara försöka. Säga orden och peka.

Jag vet inte vad en blick är för något, hur man är uppriktig i sin blick, jag kan bara säga det jag ser. Det är det enda.

Det grundläggande. Jag börjar med det grundläggande. Det jag ser. Framsäger ljud.

Man kan ge sig av i alla möjliga riktningar och några kan inte längre komma tillbaka.

Sedan endast ett namn. Mitt namn. En underskrift. I övrigt ingenting.

Det allra grundläggande. Början och slutet. Jag börjar med det grundläggande. Slutet.

/ Ridå